

Полазећи од Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора и Устава Републике Србије, а посебно од одредаба у којима се уставно зајемчује сувереност и територијални интегритет државне заједнице Србија и Црна Гора и Републике Србије у њеном оквиру, као и од одредаба да територију Србије и Црне Горе чине територије њених држава чланица, чија је граница неповредива; имајући у виду да сувереност припада свим грађанима Републике Србије и да је њена територија јединствена и неotuђива (чл. 5. Уставне повеље државне заједнице Србија и Црна Гора и чланови 2. и 4. Устава Републике Србије),

Полазећи истовремено од основних начела и норми Уједињених нација и других међународних организација у којима се државни суверенитет и територијални интегритет одређују као темељи савременог међународног поретка,

Имајући у виду резолуције Скупштине Србије и Црне Горе од 2. априла 2004. године и 1. септембра 2003. године, резолуције Народне скупштине Републике Србије од 26. марта 2004. године и 4. маја 2001. године, декларације Народне скупштине Републике Србије од 27. августа 2003. године и 31. маја 2001. године посвећене Косову и Метохији, као и Одлуке о утврђивању Плана за политичко решење садашње ситуације на Косову и Метохији од 29. априла 2004. године,

Уверени да се сви спорови, па и најтежи сукоби, унутар демократских држава могу и морају решавати на темељу ових основних начела и норми, тежећи мирном, свеобухватном и трајном решењу као основи будућег просперитетног развоја и помирења,

Подсећајући да је суштинска аутономија и значајна самоуправа Косова и Метохије предвиђена као облик политичког решења кризе још у Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација бр. 1160 из 1998. године, затим у Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација 1244 од 10. јуна 1999. године, као и у Закључцима састанка министара Г-8 од 6. маја 1999. године, односно тексту Споразума о престанку непријатељства СРЈ са НАТО-ом, познатијем као Споразум Черномирдин-Ахтисари,

На основу члана 73. тачка 2. Устава Републике Србије и члана 160. Пословника Народне скупштине Републике Србије („Службени гласник РС” број 55/05 - пречишћени текст) Народна скупштина Републике Србије на Шестој седници Другог редовног заседања у 2005. години, одржаној 21. новембра 2005. године, донела је

Резолуцију

Народне скупштине Републике Србије о мандату за политичке разговоре о будућем статусу Косова и Метохије

Народна скупштина Републике Србије одобрава започињање политичких разговора о будућем статусу Косова и Метохије, које се на основу Резолуције Савета безбедности Уједињених нација бр. 1244 од 10. јуна 1999. године налази под привременом цивилном и војном управом Уједињених нација. Дајући своју сагласност, Народна скупштина Републике Србије овом резолуцијом утврђује начела и одређује оквир и мандат

обавезујући за све државне органе који су овом резолуцијом овлашћени да у име Републике Србије, као државе чланице државне заједнице Србија и Црна Гора, учествују у овом процесу.

1. Народна скупштина Републике Србије и сви државни органи изражавају пуну спремност да преузму свој део одговорности у процесу политичког решавања питања Косова и Метохије, на основама међународног права и у складу са демократским вредностима савременог света. Народна скупштина Републике Србије у складу са најопштијим начелом Уједињених нација о неповредивости суверенитета и територијалног интегритета демократских држава, овом резолуцијом дефинише оквир и мандат политичких разговора о будућем статусу Косова и Метохије.

Србија и Црна Гора је међународно призната држава и као таква чланица Уједињених нација и других међународних организација. На њу се, као и на све остале државе, односе сва начела и норме тих међународних организација, а посебно она начела и норме којима се утврђују суверенитет и територијални интегритет држава чланица. То су пре свега Повеља Уједињених нација и Завршни акт Конференције о европској безбедности и сарадњи (данас ОЕБС) из Хелсинкија од 1975. године. Осим на овим и другим општеобавезујућим нормативним документима важећег међународног права суверенитет и територијални интегритет Србије и Црне Горе (тадашње СР Југославије) изричито се потврђује у Резолуцији Савета безбедности Уједињених нација бр. 1244, као и у одговарајућим резолуцијама овог тела светске организације бр. 1160, 1199, 1203 (све од 1998. године) и бр. 1239 од 1999. године. Уз основне изворе међународног права, границе и територијални интегритет држава насталих насилним распадом претходне Југославије додатно су зајемчени посебним међународним правним документима и споразумима, као што су Мишљења Арбитражне комисије Конференције о Југославији (Мишљење бр. 3 од 11. јануара 1992. године) и Општи оквирни споразум о миру у Босни и Херцеговини од 21. новембра 1995. године (Дејтонско-париски мировни споразум).

2. Народна скупштина Републике Србије изражава чврсто уверење да Савет безбедности Уједињених нација представља поуздан гарант поштовања међународног права и целокупног светског поретка заснованог на миру, поштовању слободе као највише политичке вредности и људских права као мере те слободе. Због тога Народна скупштина Републике Србије очекује од Савета безбедности Уједињених нација да снагом свог ауторитета обезбеди да се ни у случају Србије и Црне Горе не одступи од ненарушивог принципа поштовања суверенитета и територијалног интегритета. Народна скупштина Републике Србије изражава једнодушно уверење да са целом међународном заједницом дели став да је неприхватљиво, противно вољи једне демократске земље, мењати њене међународно признате границе. Сваки покушај наметања решења у виду фактичког легализовања поделе Републике Србије једностраним отцепљењем дела њене територије представљао би не само правно насиље над једном демократском државом, већ и насиље над самим међународним правом. Нема сумње да би то био незапамћен случај у међународном праву и пракси светске организације, али и опасан преседан са несагледивим дугорочним последицама по међународни поредак у целини.

3. С обзиром на наведене правне разлоге, Народна скупштина Републике Србије би свако наметнуто решење будућег статуса Косова и Метохије прогласила нелегитимним,

противправним и неважећим.

4. Будући статус Косова и Метохије може се дефинисати само у оквирима одговарајућих начела и норми Уједињених нација и других међународних организација, поштујући при том уставни поредак Србије и Црне Горе и Републике Србије. Народна скупштина Републике Србије, унутар ових најопштијих оквира, безрезервно је опредељена за компромисно решење и изражава пуну спремност да се Косову и Метохији обезбеди будући статус по угледу на европска решења, који ће бити у потпуном складу са начелом суверенитета и територијалног интегритета Србије и Црне Горе као признатог и равноправног субјекта међународног права. Облик и садржај тог решења треба да задовољи како државне интересе Републике Србије и државне заједнице, тако и интересе албанске заједнице на Косову и Метохији, Срба у Покрајини и свих осталих становника Косова и Метохије. Такав општи циљ замислив је само у споразумном и компромисном решењу будућег статуса Косова и Метохије. У том смислу постоји пуна политичка воља усмерена ка проналажењу конкретне и остварљиве форме стабилног и трајног решења за Косово и Метохију, при чему легитимни интереси Албанаца у тој покрајини морају у пуној мери бити узети у обзир.

Народна скупштина Републике Србије овлашћује Владу да се залаже за модалитете одрживог политичког и институционално-правног решења за будући статус Косова и Метохије. Народна скупштина Републике Србије изражава разумевање за чињеницу да може бити више модалитета будућег статуса Косова и Метохије који не доводе у питање суверенитет и територијални интегритет државе.

5. Посебно у последњих шест година српско становништво, али и остало неалбанско становништво у Покрајини, било је лишено основних људских права и изложено масовном терору албанских екстремиста са циљем да се измени етничка слика Покрајине. Неки елементи екстремистичке политике Албанаца приказани су у Извештају специјалног изасланика за оцену испуњености стандарда на Косову и Метохији Каиа Ејдеа.

Будући статус Косова и Метохије мора да омогући поштовање људских права припадника свих националних заједница, без обзира на то да ли оне чине већину или мањину становништва у Покрајини, а посебно права на сигуран живот и личну и имовинску безбедност, поштено и ефикасно судство, неометано уживање својинских и других имовинских права, слободу кретања и настањивања, слободно изражавање политичких, верских, културних и других личних уверења, право на повратак и интеграцију привремено расељених лица, право на једнак третман при запошљавању и вршењу јавних функција, као и сва друга права садржана у повељама Савета Европе које је потписала и ратификовала Србија и Црна Гора.

Сва ова права интегрални су део стандарда које Косово и Метохија треба да испуни упоредо са током разговора о његовом будућем статусу, што је уједно и став Савета

безбедности Уједињених нација на основу Извештаја специјалног изасланика Каиа Ејдеа.

6. Народна скупштина Републике Србије изражава спремност за мирно и споразумно решење будућег статуса Косова и Метохије што би представљало значајан корак ка европским интеграцијама, не само наше државе већ и свих земаља у региону. Као демократски организована држава, чланица државне заједнице Србија и Црна Гора, Република Србија носи велику одговорност за мир и добросуседску сарадњу у свом окружењу. У том погледу, она, учествујући преко својих овлашћених представника у разговорима о будућем статусу Косова и Метохије, не сме да допусти ниједно решење које би угрозило регионални мир и добросуседство у овом делу Европе. Ово је њен основни циљ, али уједно и обавеза у оквиру процеса стабилизације и придруживања Европској унији. Такво стратешко, развојно и демократско опредељење Србије и Црне Горе, поред осталог, треба да обезбеди толико потребну регионалну стабилност.

7. Народна скупштина Републике Србије поздравља посредничку улогу Уједињених нација у процесу дефинисања будућег статуса Косова и Метохије и изражава уверење да ће се представници светске организације, на челу са специјалним изаслаником Генералног секретара Уједињених нација, руководити основним начелима и нормама Уједињених нација, као и добром вером у споразумно решење. Народна скупштина Републике Србије изражава и уверење да ће посредници у овом процесу обезбедити неопходну форму непосредних разговора између представника Србије и Црне Горе и косметских Албанаца.

8. Народна скупштина Републике Србије овлашћује Владу да, у сарадњи са надлежним државним институцијама, разговара о будућем статусу Косова и Метохије, у складу са мандатом који је утврђен овом резолуцијом. То је једини мандат који је Народна скупштина Републике Србије, као представнички орган свих грађана Републике Србије, пренела, за учешће у политичком процесу тражења решења за будући статус Косова и Метохије.

9. Народна скупштина Републике Србије биће редовно извештавана о току разговора који се воде о политичком решењу за будући статус Косова и Метохије.

10. Народна скупштина Републике Србије ће се посебно изјаснити о резултатима разговора о политичком решењу за будући статус Косова и Метохије, имајући у виду и уставну могућност по којој се грађани Републике Србије могу референдумом изјаснити о важним државним питањима.

11. Ову резолуцију објавити у "Службеном гласнику Републике Србије"

РС број 75

У Београду, 21. новембра 2005. године

НАРОДНА СКУПШТИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ПРЕДСЕДНИК

Предраг Марковић